

Datum van
inontvangstneming

:

16/05/2014

Zaak C-165/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

7 april 2014

Verwijzende rechter:

Tribunal Supremo (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

20 maart 2014

Verzoekende partij:

Alfredo Rendón Marín

Verwerende partij:

Administración del Estado

TRIBUNAL SUPREMO

SALA DE LO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO

SECCIÓN: TERCERA

BESLISSING

(omissis)

te (omissis) Madrid, 20 maart 2014.

[stemt inhoudelijk overeen met eerste drie rechtsoverwegingen]

(omissis)

(omissis) [Or. 1] (omissis)

(omissis)

RECHTSOVERWEGINGEN

TEN EERSTE.- Voorwerp en indiening van beroep.

Alfredo Rendón Marín heeft cassatieberoep ingesteld tegen het arrest van de Sala de lo Contencioso-Administrativo (Sección Cuarta) de la Audiencia Nacional (kamer voor bestuursgeschillen van het nationale gerechtshof) van 21 maart 2012. In het bestreden arrest werd het bezwaar afgewezen dat verzoeker had gemaakt tegen het besluit van de directeur-generaal voor Immigratie van het ministerie van Arbeid en Immigratie van 13 juli 2010, waarbij de op grond van buitengewone omstandigheden aangevraagde verblijfsvergunning was afgewezen. **[Or. 2]**

Het cassatieberoep (omissis) [berust op] één middel, dat is gebaseerd op artikel 88, lid 1, sub d, van de Ley de la Jurisdicción [Contencioso-Administrativa] (wet op het bestuursprocesrecht). In het middel wordt aangevoerd dat wordt ingegaan tegen de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 oktober 2004 (zaak C-200/02, Zhu en Chen) en [van 8 maart 2011] (zaak C-34/09, Ruiz Zambrano). Volgens verzoeker had de aangevraagde vergunning overeenkomstig die rechtspraak moeten worden toegekend. Voorts voert hij aan dat artikel 31, leden 3 en 7, van de Ley Orgánica sobre Derechos y Libertades de los Extranjeros en España (organieke wet betreffende de rechten en vrijheden van vreemdelingen in Spanje; wet 4/2000 van 11 januari 2000) is geschonden.

Bij beschikking van 4 februari 2014 (omissis) werden partijen en het Openbaar Ministerie in de gelegenheid gesteld om hun standpunt mee te delen over de wenselijkheid om het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing te verzoeken[.] (omissis)

De Abogado del Estado heeft gesteld dat het onderhavige geval wezenlijk verschilt van de situatie die aan de orde was in genoemde arresten van het Hof van Justitie, aangezien de vader van de minderjarige in casu een strafblad heeft. Voorts wijst hij erop dat verzoeker niet om een prejudiciële beslissing heeft verzocht.

Verzoeker acht een prejudiciële beslissing overbodig omdat deze kamer de rechtspraak van genoemde arresten [van het Hof van Justitie] (omissis) direct kan toepassen, aangezien de situaties – wat het recht van de minderjarige om te verblijven op het grondgebied van de Europese Unie betreft – overeenstemmen. **[Or. 3]**

Het Openbaar Ministerie (omissis) heeft zich niet verzet tegen een verzoek om een prejudiciële beslissing.

TEN TWEEDE.- In het bij de Audiencia Nacional bestreden administratief besluit werd de op basis van de eerste aanvullende bepaling, lid 4 in fine, van de Ley de Extranjería (hierna: „vreemdelingenwet”) ingediende aanvraag voor een

buitengewone Spaanse verblijfsvergunning afgewezen op grond van artikel 31, lid 5, van die wet, waarin expliciet is bepaald dat „voor de toekenning van een tijdelijke verblijfsvergunning aan een vreemdeling is vereist dat deze geen strafblad heeft in Spanje”. In het bij het cassatieberoep bestreden arrest werd deze uitlegging rechtmatig bevonden en werd het door de aanvrager van de verblijfsvergunning gemaakte bezwaar afgewezen.

In dit verband zijn de volgende feitelijke omstandigheden van belang. Verzoeker heeft twee kinderen – een zoon met de Spaanse nationaliteit en een dochter met de Poolse nationaliteit – over wie hij het exclusieve gezag heeft, omdat de verblijfplaats van de moeder onbekend is. Uit de in het dossier opgenomen stukken blijkt dat de kinderen gedegen onderwijs krijgen en naar behoren worden verzorgd. Wat zijn strafblad betreft, werd verzoeker wegens huiselijk geweld en het toebrengen van lichamelijk letsel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 9 maanden, waarbij de veroordeling voorwaardelijk werd vanaf 13 [Or. 4] september 2009. Thans is een procedure aanhangig waarin verzoeker verzoekt om zijn strafblad te wissen.

Met betrekking tot de aangehaalde Unierechtspraak rijzen twijfels wegens genoemde omstandigheid dat de verzoekende partij, met een strafblad, een minderjarig kind ten laste heeft dat de Spaanse nationaliteit bezit. Die minderjarige is een Unieburger die krachtens artikel 20 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie het recht heeft om op het grondgebied van de Unie te verblijven. De weigering om de vader een verblijfsvergunning toe te kennen zou aldus onvermijdelijk tot gevolg hebben dat de minderjarige – doordat hij met zijn vader moet meegaan – wordt gedwongen het grondgebied van de Unie te verlaten, en dat hem zodoende de facto het recht wordt ontnomen om op dat grondgebied te verblijven.

In het bestreden arrest werd geoordeeld dat het litigieuze administratief besluit rechtmatig was aangezien artikel 31, lid 5, van de vreemdelingenwet hoe dan ook in de weg staat aan de aanvankelijke toekenning van de Spaanse verblijfsvergunning. Uit de overwegingen van het arrest blijkt duidelijk dat de Audiencia Nacional van oordeel is dat het wegens dit verbod irrelevant is of de aanvrager al dan niet viel onder lid 4 in fine van de eerste aanvullende bepaling van genoemde wet, dat betrekking heeft op verblijfsvergunningen om buitengewone redenen, aangezien uit artikel 31, lid 5, van die wet volgt dat hij wegens zijn strafblad sowieso geen Spaanse verblijfsvergunning kan krijgen.

TEN DERDE.- Rechtspraak van het Hof van Justitie.

Verzoeker beroept zich op twee arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie, te weten de arresten van 19 oktober 2004 (zaak C-200/02, Zhu en Chen) en 8 maart 2011 (zaak C-34/09, Ruiz Zambrano). Uit deze arresten leidt hij af dat artikel 20 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (artikel 18 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap in het

eerstgenoemde arrest), voor zover dit artikel Unieburgers het recht waarborgt om zich vrij te verplaatsen en vrij te verblijven op het grondgebied van de [Or. 5] lidstaten, eraan in de weg staat dat de verblijfsvergunning wordt ontzegd aan een derdelander die een minderjarig kind heeft dat Unieburger is, wanneer dit onvermijdelijk met zich brengt dat de ten laste zijnde minderjarige het recht wordt ontnomen om te verblijven in een lidstaat van de Unie doordat de minderjarige zou worden gedwongen het grondgebied van de Unie te verlaten om met zijn ouder, die niet langer op dat grondgebied mag verblijven, mee te gaan.

Ongeacht de concrete omstandigheden van elk geval, impliceert de weigering om verzoeker een Spaanse verblijfsvergunning toe te kennen, zowel in het onderhavige geval als in de gevallen die hebben geleid tot genoemde arresten, dat hij wordt gedwongen het grondgebied van de lidstaat en dus van de Europese Unie te verlaten, wat in casu tevens met zich zou brengen dat zijn twee kinderen – waaronder één minderjarige, die de Spaanse nationaliteit bezit en te zijnen laste is omdat de verblijfplaats van de moeder onbekend is – het grondgebied van de Europese Unie moeten verlaten.

Niettemin is in het onderhavige geval, zoals gezegd, anders dan in de gevallen die hebben geleid tot genoemde arresten van het Hof van Justitie, sprake van de bijzondere omstandigheid die uiteindelijk tot de administratieve weigering van de verblijfsvergunning en de rechterlijke bevestiging daarvan heeft geleid, bestaande in het wettelijke verbod om die vergunning te verlenen wanneer de aanvrager een strafblad heeft in Spanje. Deze wettelijke bepaling was niet aan de orde in genoemde gevallen. Bijgevolg betwijfelt de rechterlijke instantie die in laatste aanleg uitspraak doet, of de nationale regeling verenigbaar is met genoemde rechtspraak.

Opgemerkt moet worden dat het strafblad, zoals in het bestreden arrest werd benadrukt, overeenkomstig die wet een aanmerkelijk beperktere rol speelt bij de verlenging van de verblijfsvergunning, aangezien het strafblad in dat geval niet langer een verhinderende omstandigheid oplevert, maar een omstandigheid die in het licht van de concrete strafrechtelijke situatie van de aanvrager moet worden beoordeeld [„worden in voorkomend geval in aanmerking genomen: a) het strafblad, waarbij rekening wordt gehouden met [Or. 6] kwijtscheldingen of gevallen van voorwaardelijke opschorting van de straf of opschorting van de vrijheidsberovende straf”, artikel 31, lid 7, van de vreemdelingenwet].

Bij een aanvankelijke toekenning van een vergunning blijkt het echter onmogelijk om dergelijke elementen in aanmerking te nemen. In casu blijkt uit de reeds genoemde omstandigheden inzake de strafrechtelijke veroordeling (gevangenisstraf van 9 maanden die met ingang van 13 februari 2009 voor twee jaar werd opgeschort en hangende procedure om het strafblad te wissen), nog duidelijker dat de aanvankelijke aanvraag van een verblijfsvergunning en de verlenging daarvan verschillend worden behandeld. Daarenboven lijken de ook reeds genoemde persoonlijke omstandigheden (exclusief gezag over zijn kinderen,

moeder met een onbekende verblijfplaats, minderjarige kinderen – een zoon met de Spaanse nationaliteit die in 2002 in Spanje is geboren en een dochter met de Poolse nationaliteit – die gedegen onderwijs krijgen en voor wie naar behoren wordt gezorgd, werkaanbieding) sterk te pleiten voor de toekenning van de vergunning.

Derhalve dient aan dit Hof de vraag te worden voorgelegd of de nationale regeling die in elk geval en zonder mogelijkheid tot aanpassing aan het concrete geval de toekenning van de verblijfsvergunning verhindert wanneer sprake is van een strafblad in het land van de aanvraag, hoewel dit onvermijdelijk ertoe leidt dat de minderjarige Unieburger die ten laste is van de aanvrager het recht wordt ontnomen om te verblijven op het grondgebied van de Europese Unie, verenigbaar is met de aangehaalde communautaire rechtspraak inzake de uitlegging van artikel 20 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

DE KAMER BESLIST:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag: **[Or. 7]**

Is een nationale wettelijke regeling die de toekenning van een verblijfsvergunning aan een ouder van een minderjarige burger van de Unie te zijnen laste uitsluit omdat die ouder in het land van de aanvraag een strafblad heeft, hoewel dit ertoe leidt dat de minderjarige wordt gedwongen het grondgebied van de Unie te verlaten omdat hij met zijn ouder moet meegaan, verenigbaar met artikel 20 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zoals uitgelegd in het licht van de arresten van 19 oktober 2004 (zaak C-200/02) en 8 maart 2011 (zaak C-34/09)?

De behandeling van de zaak wordt geschorst[.] (omissis)

(omissis)